

فاصله‌ها

در مقابل امواج نانجیب!

اشاره:

برای شروع دوباره نقد فیلم در دیدار، پخش سریال فاصله‌ها و موضوع پرونده ویژه این شماره دیدار، فرصت خوبی را فراهم کرد. اما به دلیل این که فضای پرونده ویژه این شماره با توجه به موضوع بحث کفاف نداد، به ناچار نقد فیلم به این صفحه نقل مکان کرد.

■ ■ ■

استقبال مردم از این مجموعه (و دو مجموعه جذاب دیگر سیما، مثل سریال «تاوان» و «زیر هشت») ثابت کرد که در صورت وجود یک اثر دیدنی، استقبال از شبکه‌های ماهواره‌ای فارسی زبان کاهش می‌یابد و این آموزه و سرمشق کوچکی در تقابل با تجاوز امواج مزاحم و نانجیب ماهواره‌ای است!

فاصله‌ها، ساخته حسین سهیلی‌زاده، نمونه دیگر از مجموعه‌های تلویزیونی موفق خانوادگی است. مجموعه‌ای که توانست در همان قسمت‌های نخست خود به عنوان اثری کاملاً جدی و جذاب در پیش نظر مخاطب خودنمایی

کند.

سریال «فاصله‌ها» روایت شکاف اعتقادی و باوری در دو نسل است که کاملاً روشن، ملموس و با پرهیز از مصلحت‌سنجی‌های بی‌اهمیت شکل پذیرفته است.

«محسن» (دانیال حکیمی) پدری است که در نبود همسرش، تلاش می‌کند دو فرزند جوان و نوجوان خود را مبتنی بر آموزه‌های اسلامی بار آورد اما به سبب شیوه نامطلوب تربیتی، نبود مادر، تأثیرات خانوادگی و محیطی، به موفقیت نرسیده چنان که آثار مثبت تربیتی را بر فرزند ارشد خود شاهد نیست.

از طرفی، «سعید» (شاهرخ استخری) پسر بزرگ «محسن» مایل است

به شیوه جوانان تابع اقتضائات روز رفتار کند و مستقل ظاهر شود.

اما در این مسیر با مشکلاتی خودساخته روبرو می‌شود.

باید گفت ناتوانی «محسن» در تربیت فرزندان و درد سرهای خانوادگی و اجتماعی «سعید»، کاملاً بر اساس رابطه علی و معلولی شکل یافته و همین ویژگی از مجموعه تلویزیونی «فاصله‌ها» اثری پذیرفتنی ساخته است. به طور مثال خودخواهی کودکان «سعید» به آن‌جا می‌رسد که وی برای کمک نخواستن از پدر، رو به رباخواری می‌آورد تا به نوعی اتکا به نفس خود را نیز به اثبات برساند. می‌بینیم که در تشریح این بخش از ماجرای «سعید» تا چه اندازه نویسنده بر پایه رابطه‌ای منطقی و علی و معلولی، آشکار شده است.

خوشبختانه نویسنده (مسعود بهبهانی‌نیا) در کار پی‌ریزی داستان‌های حاشیه‌ای، مثل داستان زندگی توأم با شکست «فرهاد» (حسن جوهرچی) نیز موفق

وارد میدان شده و متناسب با خوی سطحی‌نگر، احساسی و منطقی‌گریز و کینه‌ای وی، اتفاق‌ها و روند داستان را به درستی پیش برده است.

این سریال تا اوایل مردادماه روند خوبی را دنبال کرده و توانسته آسیب‌های روابط خیابانی جوان‌ها را به خوبی بیان کند. اما باید دید پرداختن به این موضوع که به مثابه حرکت کردن روی لبه تیغ است، تا انتهای این سریال به خوبی پیش خواهد رفت و نویسنده و کارگردان موفق می‌شوند بحثی را که از ابتدا به خوبی روی آن انگشت گذاشته‌اند و از زاویه‌ای نو به آن نگاه کرده‌اند، به خوبی به انتها برسانند؟!

